

РЕШЕНИЕ

№ 469

гр. София, 22.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **9180** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл. 215, ал.1 и чл.214 т.1 от ЗУТ. Образувано е по жалба на [фирма] чрез изпълнителния директор Д. Д., против Заповед № РД-09-50-312/23.03.2012 г. на главния архитект на Столична община, с която е отказано исканото от жалбоподателя изменение на регулационния план на УПИ II, кв. 62, м."Ц. гара – зона Б-15" по плана на [населено място]. Иска се отмяната на административния акт по изложени съображения за противоречието му с материално-правни разпоредби на ЗУТ, тъй като е налице съгласие на единствения съсед на имота – НКЖИ за исканото изменение. В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител юрк. Д., който моли съдът да отмени оспорената заповед и претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата – Главен архитект на Столична община, не се представлява в съдебно заседание и не излага съображения относно жалбата.

Административен съд София-град, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор за факти. Страните не оспорват, че с нотариален акт № 52/2004г. жалбоподателят се легитимира като собственик на УПИ III от кв. 62 по плана на [населено място], м. „ГГЦ – 3. 15-В – Предгаров площад” при съседи от запад, север и изток – Б., а от юг – улица и централна автогара ведно с построена в груб строеж

3-етажна масивна стопанска сграда със сутерен. На 28.05.2011 г. жалбоподателят е подал пред кмета на Столична община молба за преразглеждане на действащия регулационен план с последно изменение с решение № 477 по протокол № 44/09.07.2009г. на СОС. По силата на това изменение е предвидена за прокарване улица през терена на жалбоподателя като се взема част от построената на него сграда и се променя на УПИ II от кв. 62, м. „Ц. гара, 3. В-15” като площта се редуцира на 9170 кв.м. Предвиденото изменение не е реализирано. Към искането са приложени документи за правото на собственост и скици на имота. Въз основа на писмо ГР-70-00-263/17.11.2011г. на началника на отдел „Градоустройство” при НАГ, жалбоподателят е представил допълнително и със свое писмо изх. № 08-00-6/18.01.2012г. скица – предложение на проект за изменение на действащия РЗП на [населено място], във връзка с чл. 135, ал.1 и 2 от ЗУТ. Искането е разгледано от Общинския експертен съвет по устройство на територията, който с решение по т.12, обективизирано в Протокол № ЕС-Г-9/07.02.2012г. е предложил на главния архитект на СО да издаде отказ за устройствена процедура, тъй като не са налице основанията на чл. 134, ал.1 и 2 от ЗУТ и чл. 17, ал.2 от ЗУЗСО.

Предмет на оспорената в настоящото производство заповед, издадена на основание чл.135, ал.3 от ЗУТ, е отказът на административния орган да допусне изменение на ЗРП на поземления имот и уличната регулация. Актът е мотивиран със съображения, че срокът по чл. 17, ал.2 от ЗУЗСО не е изтекъл, както и с липса на основанията на чл.134, ал.1 и ал.2 от ЗУТ за изменение на действащ подробен устройствен план. По делото е допусната съдебно-техническа експертиза, но тъй като между страните не се спори по установените факти и поради непоставяне от тяхна страна на задачи съобразно указаната им доказателствена тежест, същата е заличена. Представена е нотариално заверена на 21.04.2012г. декларация – съгласие на генералния директор на ДП „НКЖИ” като съсед на жалбоподателя в УПИ I и III в кв. 62, м. „Ц. гара – 3. Б-15” по плана на [населено място], от която е видно, че същият е съгласен да бъде одобрен изработения проект за ПУП за изменение на план за регулация за УПИ II, кв. 62 в същата местност. Посочената декларация – съгласие не се оспорва от ответника, нито се оспорва твърдението, че непосредствено засегнати от изменението на плана по чл. 131, ал.2, т.1 от ЗУТ са само имоти УПИ II от кв. 62, м. „Ц. гара, 3. В-15 и УПИ I и III в кв. 62, м. „Ц. гара – 3. Б-15”. Не се оспорва и твърдението, че именно жалбоподателя и ДП „НКЖИ” са лицата – собственици на тези имоти.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При оспорването на отказ да се допусне изменение на подробен устройствен план съдебната проверка е ограничена до изследването на фактическите основания за отказ, квалифицирани от административния орган като предпоставки за допустимостта на исканото изменение на плана. Правото да се поиска изменение на устройствен план принадлежи на заинтересованите лица по чл.131, ал.1 от ЗУТ – това са собствениците и носителите на ограничени вещни права върху имотите,

непосредствено засегнати от предвижданията на ПУП. В съответствие с чл.135 ал.1 от ЗУТ искането за изменение на плана в случая е направено от легитимирано лице в качеството му на собственик на УПИ II от кв. 62 по плана на [населено място], м. „ГГЦ – 3. 15-В – Предгаров площад.

Въз основа на горната фактическа обстановка съдът приема, че при издаването на оспорената заповед са спазени процедурните изисквания на закона и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Главният архитект на СО законосъобразно се е позовал на чл.17, ал.1 от ЗУЗСО, съгласно който текст сроковете за започване отчуждителни процедури за изграждане на обекти-публична общинска собственост на територията на Столична община са 10 г. за второстепенната улична мрежа. Съгласно чл.17, ал.2 от ЗУЗСО посочените срокове започват да текат от влизането на ЗУЗСО в сила – 28.01.2007 г. и към момента на издаване оспорената заповед не са изтекли. Освен това административният орган е мотивирал отказа си с липсата на съгласие на всички собственици на имоти съгласно чл. 134, ал.2, т.6 от ЗУТ. Заповедта съдържа и правното основание, на което е издадена – чл.135, ал.3 от ЗУТ, във вр. с чл. 134, ал.1 и 2 от ЗУТ и чл. 17 от ЗУЗСО, както и Заповед № РД-09-178/19.03.2012 г. на Кмета на СО. Поради това съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидената от закона форма.

Действително и съгласно чл. 142, ал.2 от АПК съдът е задължен да обсъди и установените нови факти от значение за делото, настъпили след издаване на акта. В този смисъл по делото е представено съгласие на единствения съсед на имота – ДП „НКЖИ”. Видно от л. 49 по делото е, че същото е декларирано на 21.04.2012г. и се явява относимо като направено от лице, за което не се оспорва, че е собственик на имот – предмет на плана съгласно чл. 131, ал.2, т.1 от ЗУТ. Същото може да бъде основание за изменение на ПУП съгласно чл. 134, ал.2, т.6 от ЗУТ, ако липсата му беше единствения мотив за издаване на оспорения акт. В оспорения акт обаче е посочен и още един мотив за издаването му – неизтичане на срока съгласно чл. 17, ал.2 от ЗУЗСО. Този срок е 10 годишен и изтича на 28.01.2017г., т.е. към момента това правно основание за издаване на оспорения акт не е отпаднало.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразен административен акт, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Предвид липсата на искане от страна на ответника за разноси, такива не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] чрез изпълнителния директор Д. Д., против Заповед № РД-09-50-312/23.03.2012 г. на главния архитект на Столична община, с която е отказано искането от жалбоподателя изменение на регулационния план на УПИ II, кв. 62, м. ”Ц. гара – зона Б-15” по плана на [населено място].

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: